

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 75. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614028944.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Før Adalbert endnu lagde sig til Ro, fik han et Besøg af Casimir. Først kastede denne sig i en Sopha, og sad nogen Tid uden at tale, endelig udbrød han: »Mærkede du den Gamles Venlighed mod Emilie?« - »Ja, han er stedse venlig mod hende.« - »Hør! jeg vil betro dig Noget, hvis du kan tie.« - »Nu?« - »Den Gamle er forelsket i Emilie.« - »Umuligt!« raabte Adalbert, og betragtede sin Broder med Forskrækkelse. - »Nu, hvi forfærdes du? Hvad kommer det dig og mig ved, Adalbert?« - »Jeg seer ingen Grund, hvorfor jeg skulde tiltroe min Fader en slig Daarlighed.« - »Grund! der ere Grunde, saa klare som Solen: Han saae bleg ud, da han skulde reise, det var hverken for din eller min Skyld; han behandler hende, som den fornemste Dame, og dog er hun en faderløs og fattig Pige; han roser hende ved alle Leiligheder; han giver hende Penge og Foræringer, som han dog ellers ikke pleier at kaste bort; hans Aasyn opklares, naar hun kommer, og mørknes, naar hun gaaer, og jeg har overrasket hans Øine, naar han betragtede hende og troede sig ubemærket; i Sandhed med et sligt Udtryk betragter han hverken dig eller mig.« - »Men han taler jo med Foragt om Kiærlighed.« - »Du skal ikke troe ham, thi han har dog ingen Helgen været i sin Tid.« - »Nei, det er umuligt,« raabte igien Adalbert. - »Hvi tager du dig den Sag saa nær? Du er dog ikke selv forelsket i hende, Adalbert?« - »Jeg? Nei i Sandhed!« - »Saa bliv det heller ikke, min Broder! det er det Bedste baade for dig og for mig - der elsker dig, thi min Fader giver dig aldrig sit Samtykke.« - Dermed trykkede han Adalberts Haand og gik.